

До кінця 1984 року
залишилося
два тижні.
Усі сили—на успішне
виконання
планових завдань!

На сьогоднішній день тваринництво залишається ударним фронтом на селі, де необхідні працюючі руки.

(1 стор.).

Пошта цих днів особливо багата на листи ветеранів Великої Вітчизняної війни. Спогади, побажання, привітання...

Огляд листів читайте на 2 стор.

Чи тільки навчальні заклади мають брати участь у впровадженні в життя завдань реформи загальноосвітньої та професійної школи?

(2 стор.).

Хочеться бути щасливою... А в чому воно, жіноче щастя? В улюбленій справі? У коханні? А може, в дітях? Матеріали «Клубу молоді» читайте на 3 стор.

СЬОГОДНІ

В ПОМЕРІ

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 15 грудня 1984 року

№ 150 (3501).

Ціна 2 коп.

ЧИ ПРЕСТИЖНА ПРОФЕСІЯ ТВАРИННИКА?

Про комсомольську організацію нашого господарства написано немало. Постійні читачі газети вже звикли бачити на сторінках «Молодого комунар» матеріали про звичайну роботу одного з найбільших осередків Онуфріївського району. І, повинен сказати, добрі слова на нашу адресу заслужені. Кілька років тракторна бригада А. І. Литвина стає переможцем серед споріднених колективів області, нагороджується перхидним призом імені двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова. Вагомий трудовий внесок у Продовольчу програму механізаторів В. Лисенка, Ю. Омельченко, В. Кононенко, І. Стадника, водіїв А. Горбача, М. Лапи, О. Макарука і багатьох інших. Кажу «багатьох» зовсім не тому, що так прийнято говорити. Справа в тому, що із 123 комсомольців господарства основна маса — механізатори. І рік, що минає, повинен нашу спілку 36 комсомольцями, де в основному недавні випуск-

ники сільських профтехучилищ. Якби ми жили вчорашніми успіхами, то, мабуть, сьогодні про нашу молодість і не говорилось б так багато хороших слів. Я намагаюся разом із комітетом якнайшвидше привести в дію приховані резерви.

фермі — 15 осіб, на МТФ № 2 — 12. Усього 27. Молоді до 30 років — шість чоловік. А комсомольців скільки? Жодного! У свій час я з великою увагою ознайомився з опублікованою в «Молодому комунарі» статтею знатного хлібороба Героя Соціалістичної Праці бри-

виту колгоспу. Або ж просто і від душі поділитися тривогами, розказами про труднощі. Ті, кому дорогі інтереси рідного господарства, хто не байдужий до нашої хліборобської праці, обов'язково зрозуміють, не відвернувшись, А коли так — значить, працюватимуть.

П'ЯТИРІЧКА І МИ

РОЗМОВА З МОЛОДИМ СУЧАСНИКОМ

Комітет комсомолу велику увагу приділяє розстановці молодих кадрів у сільськогосподарському виробництві. Велику, та чи таку, як треба? Важаю, ні. Якимось в ореолі успіхів комітет фактично випустив з поля зору питання закріплення молодіжних кадрів у тваринництві. Ні, я не хочу сказати, що в цій галузі колгосп відстає. Навпаки: один із кращих у районі. Але що буде завтра?

Ось деякі цифри. На першій молочнотваринній

гадирі тракторної бригади колгоспу «Росія» Новоукраїнського району Віктора Степановича Андріяша. Пригадуються, зокрема, такі рядки:

«Я часто буваю у школах Новоукраїни, зустрічаюся з дітьми. І, знаєте, ніколи не агітую їх залишатися в колгоспі. Користі від цього ніякої. Інша справа — допомогти обрати правильну дорогу в житті тим, хто ще вагається. Як саме? Розповісти, скажімо, про свій колектив, про перспективи роз-

Правильні, дуже правильні слова! Саме такий стиль роботи і притаманний нашому комітету комсомолу. Але, повторюю розповідаючи учням обох павлівських шкіл про колгосп, ми якось випустили з поля зору тваринницьку галузь. До того ж досі тривають безпідставні розмови про так звану «непрестижність» професії тваринника. У свідомість дітей вкорбовується «крилатий» вислів: «Будеш погоно вчитися, підеш волам хвості крутити!».

Ось де паростки того негативного ставлення учнів шкіл до почесної професії тваринника! Причому, як свідчать факти, нерідко така теорія проповідується... батьками.

У мене недавно визрів задум провести засідання комітету комсомолу спеціально з питань закріплення молоді на фермах. Перспективний план, який ми складемо під час засідання, включатиме і такі питання, як бесіди з учнями, їх батьками і розпосередження передового досвіду молодих доярок. Враховуючи те, що механізаторськими кадрами колгосп забезпечений повністю, основну увагу перенесемо на «омолодження» ферм. Умови для продуктивної праці і відпочинку у нас хороші.

В. ТЕРЕЩЕНКО, заступник голови колгоспу імені Комінтерну по роботі з молоддю. Онуфріївський район.

ВІД РЕДАКЦІЇ. А що з цього приводу думаєш ти, комсомольцю? Як справи з тваринницькими кадрами у твоєму колгоспі чи радгоспі? Які умови створені для праці і відпочинку? Запрошуємо до розмови, яку почав сьогодні «Молодий комунар».

РЕДАКЦІЯ ОБЛАСНОЇ МОЛОДІЖНОЇ ГАЗЕТИ «МОЛОДИЙ КОМУНАР» ШИРО ВИТАЄ ДОЯРКУ КОЛГОСПУ «МИР» ГАЙВОРОНСЬКОГО РАЙОНУ ТЕТЯНУ ЛАДАНЮК ІЗ ВЕЛИКИМ ТРУДОВИМ УСПІХОМ.

Минулого року Тетяна падола від кожної корови більш як по 4,5 тисячі кілограмів молока, щодня ж показник сягнув за 5 тисяч. Тож зичимо трудівниці і в завершальному році одинадцяті п'ятиріччя не зупинятися на досягнутому, а з такою ж рішучістю йти на подолання шеститисячного рубежу!

Ветеран сільських трас

БАЛАНІЯ Харківської області, 13 грудня. (Кор. РАТАУ А. ЯРОЩЕНКО). Ключ від іменної машини ГАЗ-53, надісланої Горьковським автозаводом на підприємство 20331 обласного управління автотранспорту, урочисто вручено водієві В. І. Тарашуку. На автомобілі цієї марки Василь Іванович першим серед шоферів, що працюють на сільських трасах області, наїздив мільйон кілометрів без капітального ремонту. Він перевіз мототранспорт у п'ять разів. Тепер грузовик стане тренером в автотурбі при міському комітеті ДТСААФ.

ВАХТА ПАМ'ЯТІ

З 12 ПО 19 ГРУДНЯ ТРИВАЄ ТИЖДЕНЬ ВАХТИ ПАМ'ЯТІ, ПРИСВЯЧЕНИЙ УЧАСНИКАМ АНТИФАШИСТСЬКОГО РУХУ.

Є ЧИМ ЗВІТУВАТИ

Комсомольсько-молодіжний колектив «Трафарет» Олександрійської фабрики діаграмних паперів, де керівником Г. Д. Волкова, а групкомсоргом Віра Шорина — один із кращих на підприємстві. Існує він п'ять років, за цей час добився високого звання колективу комуністичної пра-

ці. Ставши на ударну Вахту пам'яті, присвячену 40-річчю Великої Перемоги, друкарі зобов'язалися виконувати змінні завдання на 125—128 процентів п'ятирічку завершити до 50-річчя стахановського руху.

Нині молоді виробничники успішно справляються зі своїми зобов'язаннями, щомісяця перераховують до Радянського фонду миру один процент заробітної плати.

Дівчата (колектив суто жіночий) трудяться в рахунок лютого 1985 року, всю продукцію здають із першого пред'явлення. Тон у соціалістичному змаганні молодих задають кандидат у члени КПРС Римма Виселова, комсомолка Віра Шорина та інші.

У колективі доброю традицією стали зустрічі з ветеранами війни і праці. Ось і під час нинішньої Вахти пам'яті гостями друкарів були учасники Великої Вітчизняної війни розподільник робіт Л. С. Соколова та старший майстер друкарного цеху № 3 А. Г. Сліпцов.

К. ПОВЕЛЬКО.

Швидкими темпами і при високій якості робіт завершують підготовку техніки до наступного сільськогосподарського сезону механізатори колгоспу «Росія» Новоукраїнського району. Зокрема, в бригаді Героя Соціалістичної Праці М. М. Цертіна на лінійку готовності вже давно поставлена ґрунтообробна та посівна техніка.

Добре потрудилися молоді механізатори бригади Юрій КРАВЧЕНКО (на фото в центрі вгорі) та Олег МАРКУШЕВ (на фото справа). А Віктор ПОШТАРЕНКО, отримавши нового трактора, оглянув кожен вузол, перебрал кожного геинтина. І на транспортуванні сінки техніка служить йому безвідмовно (на фото в центрі внизу).

Нинішнього року цих комсомольців за високі трудові позашкільні премійовано турністичною поїздкою по Чорному морю. Новосукраїнський район.

Текст і фото В. ГРИБА.

НА ТРИБУНУ ОБЛАСНОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

МИ—ЗА ІНДУСТРІАЛЬНУ ТЕХНОЛОГІЮ

Відшпигу хлібороби нашого господарства прославилися не лише досягненнями механізованої ланки по вирощуванню цукрових буряків комуніста Б. Д. Гуляра, але й успіхами наших кукурудзіводів. Причому завдання для останніх полягало не тільки в тому, щоб досягти високих рубежів, а досягти їх з меншими затратами. Ось чому ми, комсомольці, вирішили твердо: кожен молодий виробничник повинен підвищувати відповідальність за результати своєї роботи і спрямовувати творчий пошук на виявлення резервів виробництва, економії усіх видів сировини і ресурсів, впровадження особистих рахунків ощадливості, зменшення трудової і виробничої дисципліни.

У нашому господарстві працюють дві комсомольсько-молодіжні механізовані ланки по вирощуванню кукурудзи на зерно.

Працюють за єдиним порядком. Я — групкомсорг ланки, котру очолює А. Н. Антонов, а Віктор Клименко — групкомсоргом у ланці В. П. Руденка. Між нашими колективами було організовано ділове соціалістичне змагання, що дало високі результати. По 79 центнерів з кожного гектара збрала наша ланка, у суперників по змагання урожайність — 61 центнер. Нам, молодим, старші товариші довіряють потужну техніку і ми трудової честі не ропимо. Приміром, Віктор Клименко агрегатом «Херсонь-7» скошив майже всі кукурудзяні площі у другому відділку.

Сьогодні тепле слово подяки ми адресуємо наставникам В. В. Грязнову, котрий нагороджений Почесною грамотою обкому Компартії України, М. П. Павленку, які допомагають,

нам словом і ділом. З їх досвіду беремо для себе щось нове, глибше проникаємо в тонкощі роботи, радімося, а нерідко і сперечаємося, бо через думки багатьох приходимо до одного рішення.

Нині перед кукурудзіводами області стоять важливі завдання. Одне з них — широке застосування індустріальної технології. Наш колектив другий рік вирощує качанність таким способом і на власному досвіді переконався в його перевагах. Але є ще чимало труднощів, проблем, від розв'язання яких значною мірою залежить, наскільки швидко нова прогресивна технологія приживеться на наших полях.

У вирішенні цих проблем значну роль повинні відіграти і комсомольські працівники. Районний комітет комсомолу має ширше пропагувати досвід молодіжних колективів, де

застосовується прогресивна форма організації праці, підвищувати відповідальність за її впровадження не тільки керівників господарств, а й комсомольських працівників на місцях. Дуже потрібно була б ділова організація соціалістичного змагання серед подібних колективів області, бо у трудовому суперництві, як відомо, народжуються високі результати.

Від того, наскільки ефективно допомагатимуть нам і керівники колгоспу, і райкомівці у значній мірі залежатимуть і наші успіхи.

Ю. КОВАЛЮК,
групкомсорг комсомольсько-молодіжної механізованої ланки по вирощуванню зернової кукурудзи колгоспу імені ХХІІ з'їзду КПРС.
Добровеличківський район.

Молода доярка Раїса ХВАСТА з колгоспу імені Шевченка Новгородівського району була делегатом ХХХІІІ районної звітно-виборної комсомольської конференції. Такої честі Раїса удостоїлась за високі трудові здобутки. Із соціалістичними зобов'язаннями — надіти по 3150 кілограмів молока від корови — трудівниця справилась достроково, а тепер планує до відкриття ХХІІІ обласної звітно-виборної комсомольської конференції подолати чотиритисячний рубіж.

Фото С. ФЕНЕНКА.

А ось колишній розвідник, ветеран 78-ї стрілецької дивізії І. Л. Соловійов із села Злишки Маловисіківського району хоче взяти про долю невідомої йому людини. Зустрів він її, дівчину, на Сандомирському плацдармі. Вона пішла з бічними через нейтральну зону. Несподівано розірвалась мина. А потім був бій. Поранену відправили в медсанбат. Через роки Іван Лукич довідався, що дівчина була зв'язковою 225-го полку. Їм'я невідоме. І ветеран хоче встановити його, щоб усі знали, хто та дівчина.

З ПОШТИ ЦИХ ДНІВ

«Сонця вам, Маріє Семенівно!»

ЗАЙШОВ у редакцію колишній фронтівик Іван Степанович Грекул.

Я хочу розповісти про Ковальову Марію Семенівну. Вона виховувалась у дитбудинку. В перші дні війни була в народному ополченні. Якимось днем вислизнула з воронки гітлерівців, і пішла на фронт. Була регулювальницею. Тепер вона хоче знати, який наш Кировоград, який наш містоград, який наш міст.

З допомогою Івана Степановича Марія Семенівна налагодила зв'язки з людьми, з якими звела їх доля на фронті. Тепер вона хоче знати, який наш міст.

«Спасибі Івану Степановичу за те, що розшунав рідних мені людей!».

А далі про себе: «Дивлюся я на вулицю. А там граються, сміються діти. І я вже чую голос тієї далекої весни 1945-го, коли ми плакали від радості. Ми раділи сонцю, мирному травневому дню, Перемозі. Це не забудеться ніколи!».

Тут же, в редакції, І. С. Грекул відповів: «Сонця вам, Маріє Семенівно!».

Робітниця кировоградського заводу «Гіросила» Галина Кучер принесла лист своєї матері Фросини Іванівни, яка дякує жителям села Олено-Косогорівки Кировоградського району І. П. Ковальову та його синові Віктору, які допомогли розшукати могилу чоловіка — Підлубного Антона Дорофійовича. Теплі слова вдячності адресуються голові сільради А. М. Жосану, директорці місцевої школи Л. А. Зернову, всім учителям, учням, які гостинно зустріли сім'ю солдатської вдови, вручили хліб-сіль, запросили на вечір бойової слави.

чина, що мужньо кинулася в полум'я бою разом із розвідниками.

«До війни працювали в новопразькій лікарні медсестри комсорг Ф. Насич, Л. Шапран-Кулішова, О. Журавльова. Потім за путівками райкому комсомолу поїхали працювати в західні області України. Почалася війна, і комсомолки пішли в діючу армію. Радянські війська відступали, і в оборонних боях брали участь медсестри, рятуючи поранених. На польовий госпіталь 212-го стрілецького полку знаменця напали фашисти. Зав'язався нерівний бій. Лейтенант медичної служби Фросина Насич взяла в руки автомат, а з нею й поранені бійці, котрі ще могли тримати зброю. В тому бою Ф. Насич була обита ворожою кулею. І тепер у її рідному Новомірогороді на гранітній плиті викарбоване ім'я відважної комсомолки».

Це рядки з листа І. Гідулянова з м. Олександрії, який закликає молодь в усьому брати приклад із полеглих героїв, з таких, як комсомолка Фросина Насич.

Молодь Кіровоградщини знає про безприкладний подвиг юного розвідника Павла Кузуба, який під час визволення нашого краю від німецько-фашистських загарбників повторив подвиг Олександра Матросова. І ось полтавської повітряно-десантної дивізії, знову згадав відважного кубанського комсомольця П. Кузуба:

«З гранатою в руках, уміло маскуючись, розвідник поїшов уперед. І коли до ворожої точки залишилося метрів з п'ятнадцять, Павло кинув гранату в амбразуру. На мить кулемет замовів, а потім знову загворнів. І юнак закрив амбразуру своїм тілом...».

З м. Новочеркаська Рос-

товської області нам написав ветеран 63-го окремого артилерійського протитанкового винищувального дивізіону П. Л. Гутевський. Він згадає липень 1941-го, розповідає, як у селі Червоному командир взводу лейтенант Левіт прикрив собою трирічного хлопчика, коли поруч розірвалась ворожа мина.

На сторінках «Молодого комунара» вже розповідалися про діяльність групи червоних слідопитів, що створена при Олександрійському народному краєзнавчому музеї. І ось член ради музею В. Я. Ходосенко пише про нові маршрути слідопитів, які вирушили в похід «Шляхами сла-

ви батьків». В Патрієвському районі вони зустрілися з кавалером трьох орденів Слави В. Г. Косолаповим. У селі Балахівці школярі були присутні на зустрічі з ветеранами 36-ї дивізії, і комсорг загону червоних слідопитів Олег Генкало розповів колишнім фронтівикам, як школярі встановили імена досі невідомих полеглих героїв.

Про подвиг лейтенанта Олександра Тугуші, який похований в селі Володимирівці, нам написав М. І. Білан із Сабіно-Знам'янського цукрозаводу. А про нашого земляка командира дивізіону 202-ї мотострілецької дивізії О. З. Березняка, який йшов у бій з ворогом на берегах Даугави, розповідає інвалід Великої Вітчизняної війни В. А. Ліпатов із Московської області. Директор Святогорської десятирічки Донецької області І. І. Озарченко дякує червоним слідопитам Кіровоградської середньої школи № 24 за шефство над інвалідами війни, за участь в експедиції «Моя Батьківщина — СРСР».

Відділ військово-патриотичного виховання.

На знімку: М. С. КОВАЛЬОВА. (1941 рік).

ШКОЛА: КРОКИ РЕФОРМИ

НАШ СТРАТЕГІЧНИЙ ОРІЄНТИР

Завдання освіти і комуністичного виховання підрастаючого покоління разом зі школою повинні вирішувати і позашкільні установи. Вони покликані допомагати педагогічним колективам виховувати у школярів інтерес до знань, дослідницької роботи, готувати їх до життя.

Важливе місце у всій цій роботі займає формування у школярів марксистсько-ленінського світогляду. Наші будинки і палаци піонерів проводять велику роботу в цьому напрямі. У кожному з них працюють клуби політінформаторів, які стали хорошою школою для самих гуртківців і помічниками школи в ідейно-політичній роботі. Активно працюють гуртки червоних слідопитів, що вписали свої сторінки до літопису Великої Вітчизняної. Найбільший внесок до цієї справи зробили гуртківці Олександрійського міського Палацу піонерів, Устинівського, Червонокам'янського Олександрійського району будинків піонерів та багато інших.

Гуртківці — активні учасники маршу миру радянської молоді. Традиційними стали міські і районні конкурси політичної пісні і плакату, конкурс політичних малюнків і мітингів, виготовлення подарунків дітям дружніх країн та ярмарки солідарності. Сотні карбованців перераховано хлопчиками і дівчатками до Фонду миру.

Імперіалізм усе частіше вдається до ідеологічних диверсій, спрямованих у першу чергу на підстаюче покоління. Це, в свою чергу, змушує нас постійно посилювати виховну роботу, вдосконалювати форми і методи виховного впливу на

учнів. Нас не можуть не хвилювати прояви міщанства, егоїзму, споживацтва серед окремих дітей.

Ми повинні будувати масово-політичну роботу так, щоб усіма її формами і методами формувати у школярів вміння розбиратися у подіях, зовнішній і внутрішній політиці нашої партії і держави, роз'яснювати переваги соціалістичного способу життя.

Розвиваючи інтереси і здібності підлітків, педагогічні колективи будинків піонерів повинні формувати у своїх вихованців не тільки потребу в знаннях, а й прагнення застосовувати їх. Навчити підлітка радіти тому, що він може поділитися своїми знаннями з комсомольським товаришем — це значить навчити його бути цікавою і корисною суспільству людиною. У процесі передачі знань у школярів формується свідоме позитивне ставлення до громадської діяльності, розвивається потреба робити людям користь.

Нас не може задовольняти організаційна робота деяких позашкільних установ по запобіганню правопорушень серед неповнолітніх у школах та позашкільних установах Кіровоградського (м. Кіровограда), Олександрійського, Бобринецького, Кіровоградського та ряду інших районів.

Перевірки показали, що правопорушення, скоєні учнями тих шкіл, де в організації навчально-виховного процесу є суттєві недоліки, низька трудова дисципліна, відсутній контроль за дисципліною учнів, де несвоєчасно реагують на факти безвідповідального ставлення школярів до навчання,

виконання «Правил для учнів». В цих закладах проводиться епізодично, підлітки не залучаються до роботи у гуртках, не мають громадських доручень. Брак у педагогів знання психологічних особливостей характеру підлітків, незнання форм і методів індивідуальної роботи з «важкими» нерідко стає на перешкоді успішній роботі по перевихованню педагогічно запущених дітей.

Виховувати у дітей працелюбність, уміння трудитися на загальну користь покликані різні гуртки. Нині в 2007 технічних гуртках, які працюють в області, навчаються 31 449 юних техніків. Турбуються про розширення технічних гуртків відділи народної освіти Вільшанського, Ульяновського, Гайворонського, Олександрійського та Знам'янського районів.

Ми торкнулися лише деяких питань, які стосуються роботи позашкільних установ по реалізації основних напрямів реформи загальноосвітньої і професійної школи. Реформа школи, — відзначалося на квітневому Пленумі ЦК КПРС, — не односторонній захід. І справа не тільки в тому, що вона розрахована на дві п'ятирічки. Коли мова йде про живих людей, а тим більше про дітей, не можна все розписати наперед, практика, безумовно, буде вносити поправки, і боїться цього не слід. Важливо не впустити з уваги наш стратегічний орієнтир — формування всебічно розвинутої людини.

Б. ХИЖНЯК,
завідуючий обласним відділом народної освіти.

НЕВІГЛАСТВО СЕРЕД АМЕРИКАНСЬКИХ СТУДЕНТІВ

ВАШІНГТОН, 14 грудня. (ТАРС). Представники громадських організацій, які займаються питаннями освіти, б'ють тривогу: невігластво серед американських студентів досягло розмірів просто-таки приголомшливих. У ході однієї з перевірок знань з географії близько 20 проц. студентів у відповідь на прохання показати на карті Сполучені Штати недовго думаючи ткнули пальцем у... Бразилію, а ще для 20 проц. відповіді на

таке запитання вийшлося взагалі непосильним завданням. Цей приклад наводять автори доповіді, підготовленої Національною радою по викладанню географії і Асоціацією американських географів.

За словами виконавчого директора Асоціації американських географів Р. Енгінбурга, наведені в доповіді дані свідчать про «велике поширення безграмотності в питаннях географії» серед молодих американців. Р. Енгінбурга зазначає, що головною причиною дрімучого невігластва студентів у географії є те, що ця навчальна дисципліна практично не викладається. Сполучені Штати — єдина велика країна, де програми більшості навчальних закладів не передбачають вивчення географії, — заявив він, додавши, що автори нинішньої доповіді сподіваються привернути увагу громадськості до справді критичного становища в галузі освіти.

ОБРЯДИ НАШІ, РАДЯНСЬКІ

У селі весілля грають...

Осінній вечір видався теплим. На небі зорі зійшли, місяць розсипав на землю своє срібне сяйво. Кожна зірочка ніби заглядає просто в душу.

Юрко вийшов назустріч Золі. Дівчина поверталася з роботи берегом Ятрані. Йшли, взявшись за руки, як берег з річкою. Юра тихенько наспівував:

Вірня я, що з тобою
Нас долішки зведуть,
Щоб, як берег з річкою,
Ми проишли своєю доріжкою.
Завтра стежина поведе
Іх у спільне життя.

Вранці у неділю, тільки сонце позолотило землю, почали збиратися молоді — Юрій Гоголя, студент 4 курсу Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування і Зоя Острась, вчителька початкових класів Полонської восьмирічної школи Голованівського району — у весільну путь.

Випроводжаючи до заводського будинку культури молодих, мати Золі, Майя Пантеліївна, сказала:

— Отож, донечко, коли ти знайшла своє щасття, то бережи його, шануй любов свою. Молода любов найсильніша, і як не доглянеш її — не повернеш. А без любові люди ні тяжко жити.

Під звуки весільного маршу рушила процесія до місця реєстрації. Зустріла молодих секретар виконкому Перегонівської сільської Ради народних депутатів Валентина Миколаївна Гавриш, яка проводить урочистий обряд одруження. З хлібом-сіллю на вишиваному рушнику вона запросила молодих до приміщення.

Після привітального слова наречені за обрядом стають на весільний рушник і одягають золоті обручки як символ єдності і вірності. Звучить мелодія пісні «Величальна». Потім молоді скріплюють свою сімейну спілку підписами в акті про реєстрацію шлюбу.

Віднині ви чоловік і дружина — засновники нової сім'ї і продовжувачі роду свого в ім'я блага Вітчизни, особистого щасття і безсмертя радянського народу. Прийміть сві-

доцтво про шлюб як дорогий і пам'ятний документ вашої сім'ї, — говорить В. М. Гавриш.

У ТОЙ день сердечно вітали щасливих молодих їхні батьки — столяр-складальник Олександрівської меблевої фабрики Микола Григорович Гоголя і машиніст тепловоза залізничної вітки Перегонівського цукрокомбінату Борис Микитович Острась, рідні, друзі по навчанню і роботі комсомольці-вчителі Василь Міщенко, Олександр Гончарук, Ліана Ярошенко, гості.

А потім Юра і Зоя тричі низенько вклонилися батькам за тепло і ласку, за те, що виростили їх і благословили на щасливе сімейне життя. Молодим вручили на вічне зберігання весільний рушник, щоб обручили вони на ньому в майбутньому своїх дітей, а в день срібного і золотого весілля знову стояли на ньому.

Добра традиція є у нашого народу — у найщасливіші дні покладати квіти до могили загиблих воїнів. Тричі низенько вклонилися полеглим, дякуючи за світле сьогодення, і Зоя з Юрієм.

А потім весільна процесія направляється до оселі нареченої. На столах пишній і духмяний коровай — символ достатку нашого. Дзвеніло і грало весілля, гукали молодим «гірко», співали народних пісень, танцювали запальні танці.

— Спасибі вам, мамо, і вам, тату, що виростили таку дочку. Її чекають уже мої рідні в Олександрії. Благословіть же нас на нове життя, на щасття! — мовив на прощання до батьків наречений.

І мати посипала їх золотим зерном пшениці й провела молодих з хлібом-сіллю із хати.

Так гарно за народними традиціями і по-сучасному грають весілля в нашому селі.

М. ЧУБ, громадський кореспондент «Молодого комунара».

Голованівський район.

ЛЮБОВ ПЕРЕМОЖЕ

НЕ ПАМ'ЯТАЮ, хто сказав, що часто хороша порада не може скористатися той, кому вона потрібна, а хто може — тому вона не потрібна. Можливо, так воно і є. Тому, ще раз перечитавши останні рядки листа Ірини С., де вона просила нашої поради, подумала саме про це: а чи скористається дівчина нею? Навряд чи журналісти, які зовсім не знають авторки листа, її друга і не зовсім переконані, що правильно зрозуміли ситуацію, викладену у листі, дадуть їй саме ту пораду, якої вона від нас чекає. Проте не слід забувати, що словом можна розрадити душу, розвіяти сум і печаль. І ще — можна подарувати надію на краще, зміцнити віру у власні сили. Нарешті, можна дати оцінку моральності вчинку, поговорити про конфлікт двох почуттів — кохання і обов'язку (саме так ми оцінили ситуацію, викладену в листі).

«Шановна редакціє! Пише постійна читачка. Зі мною трапилася неприємна історія. Хлопець, якому я вірила і якого любила, несподівано зрадив мене. Загинув його краший друг, у якого залишилася дружина з малень-

ким дитям. І ось одного разу він прийшов і сказав мені, що одружується з цією жінкою. Але одружується без любові, з жалю. Олег сказав, що мене любить, як і раніше, що був би зі мною, якби не обійшла, дана вдові... Шановна редакціє, порадыте, як мені бути що робити, і як розібратися в цій історії...»

З повагою Ірина С., м. Олександрія.

Як бачите, подобиць небагато. Хоча зрозуміло, що ситуація для дівчини екстремальна. Ми попросили прокоментувати лист Ірини С. викладачів кафедри філософії та наукового комунізму Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна Надію Олександрівну Толмачову та Юрія Петровича Сурміна. Вони сказали:

Н. С. ТОЛМАЧОВА: Коли людина робить так, а не інакше, керуючись почуттям обов'язку, то з абстрактно-моральних позицій вона абсолютно права. Ось так і в цій ситуації. Молодим чоловіком керує почуття обов'язку перед пам'яттю загиблого товариша, перед його опроти-лю сім'єю. Але якщо тільки обов'язок, то заперили вас: нічого хорошого з того не вийде. Бо сім'я по-

винна будуватися на любові. Причому на взаємній. Цей чоловік буде відчувати себе все життя благодійником, а його дружина — облагодіяною. Добре, коли це переросте потім у кохання. А якщо ні? Драма не для двох, а для трьох, бо ж страждає ще одна людина.

Але, повторюю, якщо оцінювати ситуацію з абстрактних позицій (а в даному випадку за відсутністю необхідної інформації ми тільки на це і маємо право), то любов — не вище обов'язку. Хоча любов перемагає...

Ю. П. СУРМІН: Згоден із Надією Олександрівною, любов не вище від усього. Адаже люди вклучені в систему суспільних відносин, і любов обов'язково підпорядкована чомусь важливішому. Інакше любов була б тільки насолодою... Я не люблю, коли все намагається вирішувати з позиції кохання, віддаючи йому одному всі права.

Хоча в цій ситуації (як і її собі уявляю) я вважаю хлопця просто незрілим, інакше він би вчинив якось по-іншому. Як? Ну, наприклад, міг би матеріально допомагати дружині друга (коли він справді її не любить) і залишитися з

Іриною (якщо він її любить). Але ж може бути й таке: розлюбив, а сам сховався за обов'язок. У власних очах і очах оточуючих — герой, благородний...

Ну, і потім у листі Ірини прозвучало так: «одружується із жалю». Що ж, жалісність у нашому народі здавна була супутницею любові. Таке властиво щедрому народові... Спочатку жалість виникає як прояв доброти, а згодом може перерости у велике почуття. Окрім того, мені здається, жалість зупиняє людину в життєвій суеті. Простий приклад. На вулиці голосно плаче дитина — обов'язково хтось із перехожих зупиниться і спробує заспокоїти її. Ось так і тут... Той, хто жаліє — духовно виростає, якимось внутрішньо очищається...

Коли ж у вчинку Олега є якийсь розрахунок (чого теж виключати не можна), то, звичайно, ні про обов'язок, ні про жалість говорити нічого... Якщо так, то, сподіваюсь, дівчина сама дасть моральну оцінку вчинкові свого друга, сама вирішить, як їй бути.

Л. ЯРМОЛЕНКО.

Від редакції. Дорогі читачі! Хотілося б, щоб ви спробували допомогти порадою Ірини С. Сподіваємось і на відповідь авторки листа, що став привідом сьогоднішньої розмови.

ПРО ЦЕ НЕ ЗАБУВАЙТЕ

Вмілими не народжуються. Приміром, скажіть кому-небудь, що ви від народження знали вищу математику, — не повірять. Та що там математика! Вареники зготувати — і то треба навчитися. А щоб вони ще й смачні вдалилися, то треба вчитися особливо старанно.

Мабуть, нікого не треба переконувати, що без вареників чи доброго борщу в житті так само не обійтися, як і без математики. Але чи завжди наші дівчатка уміють робити такі прості, здавалось би, речі — готувати їжу? І чи завжди ми, дорослі, привчаємо їх до цього?

Десятикласниці Долинської СШ № 2 Оксана СВЯСТЕНЮК та Світлана РОМАНІВ, яких ви бачите на знімку, секретів куховарства навчаються і в школі на уроках домашнього господарства, і вдома у матері.

Певно, що і хлопчики із середньої школи № 6 обласного центру, яких ви бачите на другому знімку, ставши дорослими, не робитимуть проблем із кожного забитого цвяха. Основа слюсарної справи і столярства вони вчать в школі. І певно, декому з них уже зараз навички роботи стають в пригоді — в першу чергу тим, кому батьки доручають зробити, скажімо, полицю для книг, поремонтувати сестриччиного стільчика, або що. Для того, щоб привчилися це робити як слід. Бо вмілими не народжуються.

Фото В. ГРИБА і М. ТЕРНАВСЬКОГО.

ТАК ХОЧЕТЬСЯ БУТИ ЩАСЛИВОЮ...

Шановна редакціє!

Мені 28 років. Сім я прожила зі своїм колишнім чоловіком. У нас була, як кажуть, цілком благополучна сім'я, хороша квартира, прекрасні друзі. Не було тільки дітей. Все відкладали на пізніше — хотіли якомога довше «пожити для себе». Що за цим «пожити для себе», кожен знає

(не ми одні такі, на жаль): хотілося придбати автомашину, меблі, модний одяг. Але чи варте усе це того, щоб витратити на нього кращі роки? Над цим я стала замислюватися тільки тепер, коли минув уже рік, як ми розлучилися з чоловіком.

На думайте, що легко було відважитися на це. Я, як могла, боролася за збереження сім'ї. Та й за-

раз мені здається, що ми все ще любимо одне одного. І водночас я впевнена, що ми ніколи не зможемо бути разом. Причина розпаду нашої сім'ї: він почав пити, у нього з'явилися друзі, з якими йому цікавіше, ніж зі мною. Я залишила йому все і пішла з дому.

Зараз я не одна, ось уже 10 місяців живу з іншим чоловіком. Скажете,

дуже швидко влаштувала своє особисте життя? Ми сиділи колись за однією партою, дружили. Після школи наші шляхи розійшлися. В нього теж не склалося сімейне життя — розлучився з дружиною і п'ятирічною донькою. І ось ностальгічна зустріч із першим коханням удні, коли обом боляче за своє... Словом, ми зустрілися вчасно.

Але знову починають посідати сумніви: чи щастя це? Чи мого? Не помилюся б ще раз... Тим більше, що мій теперішній обранець не поспішає офіційно оформити наші стосунки. Хочеться дітей... А він відбувається жартами: «На дітей ми ще не зібрали грошей!».

Я на роздоріжжі. Що мені робити, хто може порадити? Може, народити дитину і жити заради неї? А може, все ще буде добре?

Людмила М. м. Кіровоград.

Листи-сповіді — не рідкість у пошті «Клубу молоді сім'ї». У кожного з нас є щось своє, наболіле, дуже особисте. Та не кожній наважиться відкрити душу незнайомим людям, попросити поради. Ми широко вдячні вам, дорогі читачі, за те, що довіряєте нам свої таємниці. Але якщо ви помітили, найчастіше поради даємо не ми, а самі читачі або спеціалісти. Друкуючи сьогоднішнього листа, знову запрошуємо вас до розмови.

НА КОНТРОЛІ ГАЗЕТИ

НАГАДУЄМО ЩЕ РАЗ

Через тиждень мине рівно два місяці з відтоді, як у газеті було опубліковано інтерв'ю з презерувальником молодіжної бригади по виробництву штампів інструментально-го виробництва Олександрівського електромеханічного заводу Віктором Захарченком. Розповідаючи про досягнення колективу, він пред'явив претензії тим відділам підприємства, які заважають хлопцям працювати продуктивніше. Не все гаразд і в самому колективі — є порушники трудової і виробничої дисципліни.

Газета покритикувала, але ні Олександрівський міський комсомолу, ні

дирекція електромеханічного заводу досі не спробували відреагувати на критику, хоча надсилалося нагадування повторно. Тож нагадуємо ще раз — редакція чекає відповіді на інтерв'ю «Необхідні корективи», опубліковане 23 жовтня цього року.

Наш громадський кореспондент І. Карант 30 жовтня виступив у газеті з критичною кореспонденцією «Дозвілля у підпорітці?». Автор порушив проблему виховання підлітків у Світловодську. Проблема серйозна, і мали б до неї небагато поставитись працівники міського комсомолу, та поки що можна судити

про протилежне: півтора місяця мовчить перший секретар міському Сергій Якименко, якому двічі надправлялись нагадування.

Сьогодні під рубрикою «Після виступу «МК» газета друкує відповідь голови колгоспу «Комінтерн» Бобринецького району В. Сторчеуса на критичну кореспонденцію «Самодіяльний камінь» («МК», 1 листопада). Порушені в публікації проблеми виходять за рамки одного господарства, однак Бобринецький райком ЛКСМУ і райвідділ культури райвиконкому ось уже півтора місяця вперто не бажають цього визнавати. Тому «Молодий комунар» нагадує ще раз і сподівається, що ці рядки змусять відповідальних осіб взятися за перо.

Відділ листів і масової роботи «МК».

ВІДМОВЧАЛИСЯ...

Чи проігнорували? А може, й не винні зовсім? Буває ж таке, що лист у доповіді загубиться, не потрапить до адресата? Буває. Дуже підозріло, коли не потраплять до адресата одразу два листи. У них про одне й те саме йдеться. А копію скарги молоді міста Долинської на незадовільну роботу клубного закладу редакція «Молодого комунара» посилає райкомові комсомолу даїчі. І нагадування, що газета чекає відповіді про вжиті заходи, відправляли навздогін.

Проте відкинемо підозру, що якийсь зловмисник стояв на перешкоді нашому листуванню з Долинським РК ЛКСМУ. Що листи наші там отримали ще три місяці тому, підтвердила у телефонній розмові перший секретар райкому комсомолу В. Панченко. Тоді ж обіцяла розібратися зі скаргами і про наслідки повідомити редакцію. Та досі — ні слова.

«САМОДІЯЛЬНИЙ КАМІНЬ, АБО ПРО ЗАПАЛЬНІ ТАНЦІ Й ХОЛОДНІ ТРУБИ»

Так називався матеріал, вміщений у «Молодому комунарі» 1 листопада ц. р. Як повідомили редакції голова колгоспу «Комінтерн» Бобринецького району В. Сторчеус та секретар парткому господарства М. Холодовський, факти, викладені у кореспонденції, мали місце.

Кореспонденцію було обговорено, сказано в листі, на розширеній нараді культпрацівників колгоспу «Комінтерн». Директорів будинку культури Н. В. Колісниченко вказано на недоліки. Проведено ремонт котельні та технічний огляд всієї системи опалення будинку культури. Підібрано людей для роботи опалювачами.

Нині в приміщенні будинку культури тепло. Пожвавилася робота вокального, художнього читання, інструментального гуртків.

Регулярно відбуваються репетиції агітаційно-художньої бригади. Набрано учасників гуртної духової музики. З метою зміцнення матеріальної бази клубного закладу придбано музичні інструменти на суму близько 2 тисяч карбованців.

«РАЦПРОПОЗИЦІЇ... БЕЗ КОРИСТІ»

У відповідь на рейд «Молодого комунара» під заголовом «Радцпропозиції... без користі» опублікований 27 листопада ц. р., редакція отримала відповідь головного інженера Кіровоградського ліварно-механічного заводу «Більшовик» О. Л. Подольніна. «Повідомляємо, — пише Олег Львович, — що критичний матеріал було обговорено на розширеному засіданні ради ВТБР. Проведено інвентаризацію раціоналізаторських пропозицій».

За цей час впроваджено 5 рацпропозицій з умоворічним економічним ефектом 1,7 тисяч карбованців. Повне освоєння виробничих проєктних потужностей дозволить реалізувати прийняті пропозиції».

В. о. редактора
В. АФАНАСІЄНКО.

При Кіровоградській фірмі побутових послуг «Райдуга» розпочинає роботу Служба сім'ї

Тепло рідної домівки, атмосфера взаємної любові, взаємодопомоги — одна з найкращих цінностей, які дарує нам життя. Дружна, міцна сім'я — це спокійна доброзичлива впевненість людини в собі, активний творчий настрій у праці, навчанні, громадських справах...

Інтереси сім'ї в нашій країні охороняються Конституцією СРСР. Для поліпшення соціально-демографічних процесів ведеться — особливо в останні роки — серйозна і копітка робота по зміцненню сім'ї, розвитку і вдосконаленню сімейних відносин, допомозі самотнім людям у створенні сім'ї.

Саме таку мету й поставили собі організатори Служби сім'ї, яка функціонує при фірмі побутових послуг «Райдуга» у Кіровограді. Психолог, який там працює, дасть необхідні консультації з питань сім'ї і шлюбу.

Планується читання лекцій на такі теми:

- Радянські сімейно-побутові обряди;
- Морально-правова основа шлюбу. Шлюб і закон;
- Гігієна жінки в шлюбі. Шлюб і материнство;
- Гігієна чоловіка в шлюбі;
- Шлюб, діти, сім'я.

Тут же організовується і Служба знайомства.

ДАТИ ПОРАДУ — ВІДВЕСТИ ЛИХО

Якщо у вашій сім'ї виник конфлікт, а ви не можете зрозуміти його причин, самостійно знайти вихід із складного становища, впоратися зі своїми ваганнями, не приймайте поспішного рішення!

Ваші близькі, знайомі, співробітники радять вам, кожний по-своєму, звичайно, виходячи з особистого життєвого досвіду. Не поспішайте слухати їх! Спробуйте зі своїм лихом звернутися до нас, у Службу сім'ї, де разом з вами таку, здавалось би, вкрай безвихідну ситуацію проаналізує спеціаліст-психолог. Його роль «порадника» полягає зовсім не в тому, щоб давати готові рецепти. Ми навчаємо подружжя вмінню розбиратися в причинах і сутності конфлікту, чим допомагаємо знайти вихід із такого становища.

СЛУЖБА СІМ'Ї — «ШВИДКА ДОПОМОГА»

Коли ми захворіли — заболіла голова чи серце, то звертаємося в поліклініку або дзвонимо в «швидку допомогу». А якщо це біль душевний, тоді «лікарями» можуть стати працівники Служби сім'ї. Звертайтеся до нас. Наші головні ліки — слово.

І таке буває, що людині у важку для неї хвилину життя достатньо лише дати можливість висловитися, почути щире, добре

слово. А, можливо, вам просто дуже самотньо? Звертайтеся до нас, і ми впевнені, що спілкування з нами розвіє вашу тугу.

ВАМ, МОЛОДЯТА

Кожна людина своє щастя уявляє по-своєму. І тому для щастя немає єдиного рецепта. Але не може бути повного щастя людини без кохання й взаємоповаги у подружньому житті. Це щастя полягає в тому, щоб не лише побудувати, але й зберегти сім'ю.

Багато чого в цьому підкаже ваше серце, ваше кохання, багато чого навчить життя, але вам не обійтись і без доброї поради рідних і старших. Вам потрібні знання і досвід спеціалістів.

І тому ми радимо, перш ніж станете чоловіком і дружиною, обміняєтеся обручками, відвідати консультацію Служби сім'ї, де вам допоможуть підготуватися до самостійного сімейного життя.

У нас ви набудете необхідних знань про морально-психологічні основи шлюбу, фізіологію та гігієну шлюбу, домашню економіку, права і обов'язки чоловіка й дружини, про сімейні свята та обряди.

ДАВАЙТЕ ПОЗНАЙОМИМОСЯ

Ніщо не можна порівняти з болісним почуттям самотності, почуттям порожнечі навколо, невпевненості в своїх силах, коли людина, можливо, мимоволі залишилась одна, не встигла створити чи втратила сім'ю. Тим більше, якщо коло друзів звужене рамками професії чи домашнім оточенням, то, звичайно, знайти друга дуже важко.

Звертайтеся до нас у Службу сім'ї. Ми вам допоможемо розширити коло знайомств. Ви знайдете нових друзів, які допоможуть вам знову відчувати впевненість у собі, серед яких ви, можливо, знайдете людину, яка змогла б розділити вашу самотність.

Ми пропонуємо вам такі форми знайомств:

— публікація оголошення про бажання створити сім'ю в ланному додатку до газети «Кіровоградська правда» — «Кіровоградський тиждень»;

— участь в анкетно-пошуковій системі (картотеці). Тут ви знайдете повніші дані про людину, яка вас цікавить, побачите її фото.

Ми допоможемо вам вибрати форму першого контакту — лист, розмова по телефону, зустріч та ін.

Для постійного спілкування абонентів Служба здоров'я влаштовує вечори-зустрічі у малій та великій вітальнях.

Щоб скористатися послугами Служби сім'ї, вам необхідно особисто звернутися на адресу: м. Кіровоград, вулиця Полтавська, 37-а. При собі необхідно мати паспорт.

Часи роботи Служби знайомств:

щодня — з 10 до 19.30,
у суботу — з 10 до 16,
обідня перерва з 14 до 15.
Вихідні — неділя, понеділок.

Наша адреса: м. Кіровоград, вулиця Полтавська, 37-а. Їхати тролейбусами №№ 2, 6, автобусами №№ 5, 7, 20 до зупинки «Автопідприємство».

Укрпобутреклама.

НАБЛИЖАЄТЬСЯ НОВИЙ РІК

На підприємствах зв'язку і в кіосках «Союздруку» до вашого вибору різноманітні поздоровчі картки, конверти, те-

леграфні бланки з новорічною тематикою. У передсвяткові дні навантаження на пошту і телеграф різко збільшується,

тому рекомендуємо відправляти поздоровлення з Новим роком заздалегідь.

Нагадуємо, що 28 грудня припиняється

прийм інгородних телеграм із зазначенням строку вручення, 29 грудня — місцевих.

Поздоровчу кореспонденцію й подарунки, призначені для доставки до свята у

межах України, слід відправляти: пошти — не пізніше 15 грудня, листи, поштової картки, бандеролі — 20 грудня, всю місцеву кореспонденцію — 25 грудня. Своєчасно й за при-

значенням придуть поздоровлення, вкладені в конверти або написані на поштових картках встановлених розмірів із зазначенням індексу.

Адміністрація Кіровоградського поштамту.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorii — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.